

hvorledes Diskussionen udvilles heri Salen, paa et senere Standpunkt at udtale for mine Meningsfæller, hvorledes jeg vilde tilraade at stemme med Hensyn til disse Bevillinger, idet jeg ikke skjønner Andet, end at det, vi stille hen til, maa være det, at der om muligt kan komme en Bevilling ud af det, som er af en saadan Beskaffenhed, at den kan blive accepteret af den høie Regjering og som følge deraf forventes vedtaget af Landstinget, og dersom det ikke er muligt, saa dog i alle Tilfælde, at Bevillingerne paa § 26 til de militære Ministerier kunne gaa over til Landstinget med saa store Beløb som muligt, og om muligt ogsaa fordelt paa en nogenlunde fornuftig Maade. Det Vndringsforslag, der er stillet af det ordførende Mindretal, nemlig Nr. 137, gaar jo ud paa, at der istedetfor Bevillingen til Kruppste Kanoner paa 834,000 Kr., skal gives andre Bevillinger til et tilsvarende Beløb. Jeg kan ikke sige Andet end, at Tanken deri finder jeg i og for sig rigtig; thi fra et militært Standpunkt maa det siges at være bedre at faae Lov til at anvende det samme Beløb til Bevillinger, der kunne anvendes iaar, end have dem liggende i Statskassen og vente, at Mai om et Aar skal komme, og saa udbetale en Gjæld, der ligesaa gjerne kan udbetales ved Bevilling til næste Aar. At dette Beløb er fordelt paa den Maade at 568,000 Kr. ere opførte som Hærens Vedkommende medens 264,000 Kr. som Marinens Vedkommende, uagtet de Kruppste Kanoner udelukkende tilhøre Hærens Budget, skal jeg i og for sig ikke sige Noget imod, idet jeg tror, at det er forstandigt her som paa alle Punkter, at man stiller sig paa et rent almindeligt Forsvarsstandpunkt, og at det da er nødvendigt at bevilge noget Mere til det ene Aaaren end til det andet iaar, naar Nødvendigheden derfor er tilstede. Der kan da komme et andet Aar, hvor det gaar modsat og faales lige op. Jeg har heller ikke Noget at indvende mod Forslaget under Nr. 137, naar jeg ser paa alle de Forslag, som staa der; thi de ere saa godt som alle stillede af Krigsministeren. At saadanne enkelte Punkter som 6,000 Kr. til Artillerifabrikker ere gaaede ud, kan man naturligvis finde sig i med Sindsro; de Penge kunne bevilges en anden Gang; Forsvaret vil neppe gaa istykker derfor. Noget lignende vil naturligvis ogsaa gjælde, om Overflytningen af et Lømmerskur fra Fredericia ikke bliver bevilget iaar; det vil man naturligvis ogsaa kunne finde sig i. Alle øvrige Punkter, som ere tagne med, ere utvivlsomt i høi Grad vigtige Bevillinger, og jeg kan ikke Andet end billige den Tanke, der er udtrykt deri, at, naar der iaar skal anskaffes Feltkanoner, Anskaffelsen saa sker paa en saadan Maade, at man navnlig anskaffer den Del af det paagjældende Materiel, som man vil have fra Udlandet, som der behøves længst Tid til at faae, og som i og for sig vilde være en overordentlig værdifuld Bin-

ding, selv om vi ikke fik det Øvrige, idet de paagjældende Kanoner naturligvis ogsaa kunne faae en anden Anvendelse end ligefrem som Feltbatterier, for hvilke de isørigt altid kunne tjene som gaunlig Reserver. At Lysmastinerne ere tagne med, kan jeg i og for sig anse for en Binding, og hvad der er foreslaaet for Marineministeriets Vedkommende, er saadanne Forslag, som jeg ved anden Behandling har anbefalet, og de svare til, hvad den høierede Minister har anbefalet. Men idet jeg fuldstændig anerkjender de Goder, som dette Forslag har, og jeg derfor vilde beklage, om Mindretallet skulde tage det tilbage, da jeg synes, at det var overordentlig fornuftigt at lade det blive staaende, saa at det muligen kunde blive vedtaget, kan jeg dog ikke Andet end sige, at jeg maa beklage, at der er to Mangler tilstede ved hele denne samlede Række af Vndringsforslag for de Hærens Vedkommende, som have stillet dem, nemlig at de ikke have kunnet gaa ind paa de to Bevillinger, som ere foreslaaede, den ene af Krigsministeren til 11 Str. 15 Omts. Kruppste Baglade-Staalkanoner og den anden af Marineministeren til Aabegyndelsen af en større hurtigseilende Torpedobaad. Vi vide jo, at den høie Regjering har troet at maatte høie sig for Forholdene derhen, at den ikke i de senere Aar er kommen frem med det, som jo efter dens Opfattelse utvivlsomt i og for sig maa anses for nødvendigt, nemlig Forslag om fremstuede Befæstninger mod Kjøbenhavns Søside. Vi vide ogsaa, at da saadanne Befæstninger ikke ere forlangte, ere de heller ikke blevne bevilgede, og at vi derfor endnu staa med vore gamle Forter uden nye fremstuede Forter. Men jeg kan ikke se Andet end, at den uundgaaelige Konsekvens deraf maa være, at vi ogsaa efter Omstændighederne søge at forsyne disse Forter med saa gode Kanoner som mulig. Jeg skal ikke gaa ind paa en Beskrivelse af disse Kanoner, jeg skal heller ikke gaa ind paa en Kritik af, hvorvidt man ikke maafe undertiden kan have været tilbøielig til at overdrive deres artilleristiske Evne noget mere, end den i Virkeligheden er; men hvad der er utvivlsomt, det er, at deres artilleristiske Evne i ganske overordentlig Grad er de Kanoner overlegen, som nu have, og de Kanoner overlegen, som tibliger have været foreslaaede. Jeg haaber paa dette Punkt at faae en Støtte i det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor (Berg), thi sidste Gang var han saa venlig at lade være at stemme mod disse Kanoner, og jeg haaber, at han denne gang vil stemme for dem, da han vist maa erkjende, at der ikke fra nogen Side er fremfat nogen begrundet Indvending imod dem. Ogsaa Torpedobaade anser jeg for at være et glædemateriel, som vi skulle se saa snart som muligt at staa os Noget af, og jeg maa derfor anbefale denne Bevilling. Jeg skal nu omtale Vndringsforslaget under Nr. 134, som ikke staa i Forbindelse med noget af dem, som jeg endnu